

[Stær Johansen.]

Lokomotivførere, for Taxachauffører, for Vand- og Gasmestre, i praktisk talt alle Fag kræver man jo en vis Viden og en vis Eksamination.

Ser man i den Betænkning, som blev afgivet til Folketinget angaaende Revision af Færdselsloven og Loven om Motorkøretøjer i 1937, finder man deri et Afsnit, der fuldt understreger de Betragtninger, jeg har tilladt mig at fremkomme med. Jeg vil gerne have Lov til at citere af Betænkningen, hvori det hedder:

„Det er af meget stor Betydning for den almindelige Færdselssikkerhed, at netop den første Uddannelse af Motorførere foregaar saa grundigt og betryggende som muligt, og at Undervisningen gives af Personer, der har Forudsætningerne for at bibringe Eleverne ikke blot den nødvendige Øvelse i Benyttelsen af Køretøjets Betjeningsorganer, men navnlig ogsaa en virkelig Forstaaelse af Pligter og Ansvar som Motorførere og et grundigt og korrekt Kendskab til gældende Færdselsregler. Hertil kommer, at det naturligvis ogsaa er af Betydning for Færdselssikkerheden, at den Mand, der virker som Kørelærer, er i Besiddelse af en saadan Rutine og Sikkerhed, at han uden Vanskelighed kan afværge Uheld i de Faresituationer, som ikke sjældent opstaar med en uøvet Elev ved Rattet.

Det behøver formentlig ikke nærmere Paavisning, at disse Krav i mange Tilfælde ikke vil være opfyldt under en Ordning, hvorefter enhver Person, der er 25 Aar, har Førerbevis og en kortere Tids praktisk Øvelse i at føre Motorkøretøj, kan nedsætte sig som Kørelærer. Ej heller Prøven for den motorsagkyndige, der efter Sagens Natur maa være forholdsvist kortvarig, indeholder fuldt tilstrækkelig Garanti for, at Undervisningen virkelig har været fyldestgørende.“

Det lykkedes ikke ved Motorlovens Ændring dengang at faa gennemført de Betragtninger, der her blev gjort gældende; det blev ganske vist gennemført her i det høje Folketing, men det blev ikke gennemført i det høje Landsting. Jeg mener, saaledes som vort Ansvar maa være over for Færdselssikkerheden, at det vilde være rimeligt og rigtigt, hvis den højtærede Justitsminister i denne Samling kunde fremsætte et Forslag, der genindførte en Eksamination og en Autorisation af de danske Kørelærere. Det vilde være et meget væsentligt Skridt i Retning af at skabe en bedre Færdselssikkerhed her i Danmark.

Maa jeg i øvrigt om Motorkørselen herhjemme have Lov til at sige, at nogen blid Vind blæser der ikke imod den danske Motorkørsel. Der er jo enkelte politiske Partier, som mener, at det er rigtigt at føre en Agitation imod den, og Regeringen og Administrationen gør meget ofte Motorkørselen til det Objekt, man ofrer paa Vanskelighedernes Alter; det gælder ved Beskatningsforholdene, og det gælder, naar man skal benytte Nedskæringskniven i Anledning af den vanskelige økonomiske Situation. Det er givet, at der maa træffes Foranstaltninger imod Valutapuklen, og det kan maaske ogsaa være, at det er nødvendigt at drage Motorkørselen ind under de uomgængelige Beparelser, man mener at maatte gennemføre. Men før man fra Regeringens Side overhovedet er fremkommet med en økonomisk Plan for en Afvikling af Valutapuklen, strammer man Vilkaarene for Handelen med Automobiles, ligesom man foretager en Nedskæring af Benzinrationerne. Det viser en Ensidighed i Bedømmelserne af Motorkørselen, som jeg mener er uheldig.

Jeg skal senere kommentere de sidste Bestemmelser, som Handelsministeriet har udfærdiget, men vil gerne først have Lov til at redegøre for den Betydning, Motorkørselen har for Landet som Helhed. Det siges ofte, at Automobilkørselen er det kun en snæver Klasse beskaaret at nyde godt af. Denne Betragtning er ikke rigtig. Automobillet er gaaet ind i vort Samfund som en meget nødvendig Bestanddel, vi behøver blot at tænke tilbage paa de sidste Aar af Besættelsen for at forstaa det, og endda havde vi Generatorvogne, der klarede den strengt nødvendige Kørsel. Det vilde have ført os ud i saa store Forsyningsvanskeligheder, hvis vi ikke havde haft denne Kørsel, at man vanskeligt kan forestille sig Virkningerne deraf. Vi lever i et mekaniseret Samfund med et Produktionsliv, hvor Erhvervskørselen er et meget, meget vigtigt Led. Den er et vigtigt Led baade som Transportorgan og som Middel til Tilsyn med de mange Virksomheder og Arbejder, og Kørselen er naturligvis ogsaa et vigtigt Led i den Omsætning, som er nødvendig for Handelen. Politiet og Brandvæsenet er ogsaa afhængige af Motorkørselen, ligesom Redningskorpset, Læger og en Række samfundsnødvendige Organer er det.

Saa kan man selvfølgelig komme med Indvendinger mod Luksuskørselen, som man kalder det. Men ser man lidt nærmere paa Tallene, viser det sig, at denne Motorkørsel er meget ringe. Af de 143 250 Vogne, der i Dag er indregistreret her i Landet, er der